

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas No.:1963/88

Karar No.:1964/44

Karar Tarihi:2/6/1964

Resmi Gazete tarih/sayı:10.2.1965/11925

Davacı : Adalet Partisi Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu.

I- Dâvanın Konusu :

Davacı Parti, 21/2/1963 gününde kaydettirdiği dâva dilekçesinde umumi mahkemeler, karar hâkimleri ve müstantıklarla umumî ve hususî kaza selâhiyetini haiz makamlar arasındaki ihtilâfın halli hakkındaki 4/6/1930 günlü ve 1684 sayılı Kanunun Anayasanın 142. maddesine aykırı olduğunu ileri sürerek iptaline karar verilmesini istemiştir.

II- İNCELEME :

A- İlk İnceleme :

15/3/1963 günü Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca yapılan ilk incelemede dilekçede Adalet Partisi Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu adına imzaları bulunan Ali Nailî Erdem ve Cahit Okurer'in Grup Başkanı veya Başkan vekili olduklarını belirten belgelerin, Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri hakkındaki 22/ 4/1962 günlü ve 44 sayılı Kanunun 26. maddesi gereğince, verilmediği görüldüğünden bu belgelerin 15 gün içinde gönderilmesi için tebligat yapılmasına karar verilmiş, yapılan tebligat üzerine istenen belgelerin süresi içinde mahkemeye sunulduğu anlaşılmış olmakla esasın incelenmesi için verilen 15/4/1963 günlü karar üzerine hazırlanan rapor, 4/6/ 1930 tarih ve 1684 sayılı kanunla 9/7/1961 günlü ve 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 142. maddesi ve bunların gerekçeleri ile bunlar hakkındaki Büyük Millet Meclisi, Temsilciler Meclisi Tutanakları okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

1-İptali istenilen Kanun:

Dâva konusu: 4/6/1930 gün ve 1684 sayılı Umumî Mahkemeler ve Karar Hâkimleri ve Müstantıklarla, umumî ve hususî Kaza Salâhiyetini Haiz makamlar arasındaki ihtilâfın Halli Hakkındaki Kanun üç maddeden ibaret olup yalnız birinci maddesi Anayasa'nın 142. maddesine aykırı olduğu ileri sürülen hükümleri kapsamaktadır, İkinci maddesi kanunun yayımı gününde yürürlüğe gireceğini göstermektedir. Üçüncü maddesi ise kanunun icrası ile Bakanlar Kurulunu görevlendirmektedir.

Sözü geçen Kanunun 1. maddesi şöyledir :

"Madde 1- Umumî Mahkemeler, Karar hâkimleri ve müstantıklarla idare heyetleri ve sair kaza selâhiyetini haiz makamlar arasında vazife ve selâhiyet sebeble hadis olacak ihtilâfların halli, Temyiz Mahkemesi Ceza Hey'eti Umumiyesine aittir.

Bu ihtilâfın hallinde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun hükümleri cari olur:

2- 9/7/1961 günlü ve 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının (Uyuşmazlık Mahkemesi) kenar başlıklı 142. maddesinde de;

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

"Uyuşmazlık Mahkemesi, Adlî, idarî ve askerî yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeğe yetkilidir.

Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluş ve işleyişi kanunla düzenlenir. Bu Mahkemenin Başkanlığını, Anayasa Mahkemesince kendi asıl veya yedek üyeleri arasından görevlendirilen bir üye yapar" denilmektedir.

C- GEREKÇE :

9/7/1961 günlü ve 334 sayılı Anayasa'nın 7. maddesinde "Yargı yetkisi Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır" denilmektedir. Anayasa'nın 114. maddesinin gerekçesinde de "Bir merciin kaza organı olarak vasıflandırılabilmesi için kazaî bir usul uygulanmasından başka üyelerin de bağımsız olması ve hâkim niteliğini haiz ve hâkim, statüsünde bulunması da şarttır. Memeleketimizde idarî kaza manzumesinde kaza ve vilâyet idare heyetleri, vergi itiraz ve temyiz komisyonları, gümrük eksperler heyeti ve disiplin kurulları gibi tam bir kaza organı sayılmıyacak merciler de mevcuttur..." denilmekle bunların tam bir kaza organı sayılmıyacakları belirtilmiştir.

4/6/1930 tarih ve 1684 sayılı Kanunun 1. maddesinden anlaşılacağı üzere çözümlenmesi Yargıtay Ceza Genel Kuruluna bırakılan uyuşmazlıklar, bir yandan umumî Mahkemeler, Karar Hâkimleri ve müstantıklar ve öte yandan idare hey'etleri ve kaza selâhiyetini haiz sair makamlar arasında doğacak görev yetki uyuşmazlıklarıdır. Karar hâkimleri 8/6/1936 günlü ve 3006 sayılı Kanunla kaldırılmıştır. Maddede sözü edilen "kaza selâhiyetini haiz makamlar" yargı mercii değillerdir. Çünkü bu makamlar, Anayasa'nın kastedtiği anlamda münhasıran yargı mercii olarak kurulmadıkları gibi, bu makamlarda görev almış olanlar da hâkim sıfatını taşımamaktadırlar.

Bundan ötürü bu hey'etler ve makamlar Anayasa'nın 142. maddesindeki yargı mercilerinden sayılamazlar. Bunlarla öteki adlî makamlar arasında çıkan uyuşmazlıkların çözümlenmesi, Anayasanın 142. maddesi hükmüne göre uyuşmazlık mahkemesinin görevine girmemektedir. Bu konuda Danıştay İkinci Dairesi, niteliği bakımından, tartışmaya yol açmaktadır. Danıştay'ın ikinci dairesi idarî dairelerden olmakla birlikte Anayasa gereğince, Yüksek Mahkemelerden biri olan Danıştay'ın idarî veya kazaî görev yapmaları bakımından bir ayırıma bağlı tutulmayan bütün dairelerini birer yargı mercii saymak gerekir. Bu sebeple Danıştay'ı ve onun bünyesi içinde olan ikinci daireyi 1684 sayılı kanunun birinci maddesinde sözü geçen idare hey'etleriyle sair kaza selâhiyetini haiz makamlar niteliğinde bir kuruluş olarak kabul etmeye yer yoktur.

Bu görüşün sonucu olarak Danıştay ikinci dairesi, 1684 sayılı kanunun kapsamı içinde düşünülemez ve ortada bu daire yönünden de Anayasa'nın 142. maddesine bir aykırılık bulunmamaktadır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 1684 sayılı Kanunun 1. maddesinde gösterilen umumî mahkemeler ve müstantıklar ile idare hey'etleri ve kaza selâhiyetini haiz sair makamlar arasındaki görev ve yetki uyuşmazlıklarını çözümlemekle görevlidir. Yani adlî yargı mercii olan umumî mahkemeler ve sorgu hâkimleri ile yargı mercii olmayan fakat kaza selâhiyetini haiz bulunan sair makamlar arasındaki cezai işlere ait görev ve yetki uyuşmazlıklarını çözümlenmesi gerekir.

9/7/1945 günlü ve 4788 sayılı Kanunla kurulan uyuşmazlık mahkemesi ise adlî, askerî ve idarî yargı yerleri arasında hukuk işlerinden doğan görev ve hüküm uyuşmazlıklarını çözümlenmektedir.

9/7/1961 günlü ve 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının (Uyuşmazlık Mahkemesi) kenar başlıklı 142. maddesinin, 4788 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kanunu'nun birinci maddesinden farkı, uyuşmazlık Mahkemesinin sadece hukuk işlerinden doğan görev ve hüküm

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

uyuşmazlıklarını değil, bir fark gözetilmeksizin adli, idari ve askerî yargı mercileri arasındaki bütün görev ve hüküm uyuşmazlıklarını çözümlenmekle görevlendirilmiş olmasıdır.

Netice itibariyle 1684 sayılı Kanunun 1. maddesi ile halli Yargıtay Ceza Genel Kuruluna verilen işle 334 sayılı Anayasa'nın 142. maddesi ile uyuşmazlık Mehkemesine verilen işler konuları bakımından birbirinden farklı ve ayrıdır. Şu hale göre 1684 sayılı Kanunun Anayasa'ya aykırı olduğu kabul edilemez. Bu sebeple dâvanın reddi gerekir.

III - SONUÇ :

Yukarıda açıklanan sebeplerle yerinde görülmeyen dâvanın reddine Üyelerden Lûtfi Akadlı, İhsan Keçecioglu, Abdurrahman Şeref Hocaoglu, Salim Başol, Hakkı Ketenoğlu ve Muhittin Gürün'ün muhalefetleri ile ve oyçokluğu ile 2/6/1964 gününde karar verildi.

Başkan
Sünuhi Arsan

Başkan Vekili
Lûtfi Akadlı

Üye
Rifat Göksu

Üye
İ. Hakkı Ülkmen

Üye
Şemsettin Akçoęlu

Üye
İbrahim Senil

Üye
İhsan Keçecioglu

Üye
A. Şeref Hocaoglu

Üye
Salim Başol

Üye
Celâlettin Kuralmen

Üye
Hakkı Ketenoğlu

Üye
Ahmet Akar

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Lûtfi Ömerbaş

Üye
Ekrem Tüzemen

MUHALEFET ŞERHİ

İptali istenen 1684 sayılı Kanunun 1 inci maddesi; umumî mahkemeler, Sorgu hâkimleri ile idare hayetleri vesair kaza selâhiyetini haiz makamlar arasında görev ve yetki sebebiyle doğacak

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

ihtilâfların çözümlenmesini Yargıtay Ceza Genel Kuruluna bırakmıştır. Şüphesiz bunlar, ceza işlerinden doğan uyuşmazlıklardır.

4788 sayılı Kanunla kurulan Uyuşmazlık Mahkemesi sadece; adli, askerî ve idarî yargı mercileri arasında hukuk işlerinden doğacak görev ve hüküm uyuşmazlıklarını çözümlenmekle vazifelendirilmiştir.

Anayasa'nın 142 nci maddesiyle de; uyuşmazlık mahkemesi adli, idarî ve askerî yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlenmekle yetkili kılınmıştır.

Görülüyor ki, Anayasamız; ister ceza ve ister hukuk işlerine ait bulunsun bu gibi uyuşmazlıkların kesin olarak çözümlenmesi yetkisinin tek bir mercide toplanması amacını gütmektedir. Çoğunluk görüşünde belirtildiği üzere Anayasa'nın 142 nci maddesindeki (yargı mercileri) terimini dar mâna ve ölçüde alarak kaza selâhiyetini haiz makamlardan bir kısmını yargı mercii ve bir kısmını ise bunun dışında mütalâa etmenin, böyle bir ayrıma tabi tutmanın gerçeklere uygun düşmeyeceği gibi bu suretle bu gibi uyuşmazlıkların çözümlenmesinin ayrı ayrı mercilere verilmesi sonucunu doğuran bu halin Anayasa'nın yukarıda açıklanan ve uyuşmazlıkların tek mercide çözümlenmesi hakkındaki esas ve maksadiyle de bağdaştırılması mümkün olmadığı düşünülmektedir.

Bu sebeplerle ceza işlerine ait uyuşmazlıkların çözümlenmesini Yargıtay Ceza Genel Kuruluna veren 1684 sayılı Kanunun birinci maddesi hükmü Anayasa'nın 142. maddesine aykırı görüldüğünden iptali gerektiği kanısındayız.

Başkan Vekili

Üye

Üye

Lûtfi Akadlı

İhsan Keçecioğlu

A. Şeref Hocaoğlu

MUHALEFET ŞERHİ

Bu karar dolayısı ile usul ve esasta olmak üzere iki noktada çoğunluktan ayrılmış bulunmaktayım :

a)- Usule ait ayrılık :

Anayasamızın 147. maddesi (Anayasa Mahkemesi kanunların ve Türkiye B. M. Meclisi içtüzüklerinin Anayasaya uygunluğunu denetler) hükmü ile mahkememizin görevini belirtmiştir. Bu maddedeki (Kanun) dan maksatın yürürlükte olan kanun olduğunda şüphe yoktur. Yürürlükten kalkmış olan kanunların ilmî ve hukukî yönden incelenmesi Mahkememizin konusu değildir. Bu yönden 1684 sayılı kanunun 1. maddesinin kül halinde yürürlükte bulunup bulunmadığını incelemek önmeseledir.

1684 sayılı Kanun, 1961 tarihli Anayasa yürürlüğe girinceye kadar, hukukun iki ana bölümünden ceza sahasında ki uyuşmazlıkların topyekûn çözümlenmesi işini sahasına almış ve hukuk alanındaki uyuşmazlıkları da 4788 sayılı Kanuna bırakılmıştı.

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

1961 tarihli Anayasamızın 142. maddesi Uyuşmazlık Mahkemesini, adlî, idarî ve askerî yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını çözümlenmeye yetkili kıldığı halde 1684 sayılı Kanun, adlî mahkeme ve mercilerle ve idarî mahkemelerle iktifa etmeyerek kaza yetkisi verilmiş merciler arasındaki uyuşmazlıkların hallini de şümulüne almış ve böylece 142. maddenin şümulünden daha geniş bir tatbikata mazhar olmuştur.

Belediye makamları, gümrük komisyonları ve idare heyetleri gibi kaza yetkisi verilen mercilerle adlî mahkeme ve merciler arasında çıkacak ihtilâfların çözümlenmesi görevi, 142. maddenin şümulü dışında kalmış ve buna karşılık Devlet Şurası 2. Dairesi ile Genel Kurulu gibi yargı mercii olduklarında şüphe bulunmayan idarî mahkemelerle adlî ve umumî mahkemeler arasındaki uyuşmazlıkların çözümlenmesi işi 1684 sayılı Kanunun görevlendirdiği Yargıtay Ceza Genel Kurulundan alınarak Uyuşmazlık Mahkemesine tevdi edilmiştir. Böylece 1684 sayılı Kanunun şümulüne giren idarî, askerî ve adlî yargı mercileri arasındaki uyuşmazlıkların çözümlenmesine ait hükmü 142. maddenin tanzim edici nitelikte bulunan birinci fıkrası ile ilga edilmiş ve buna mukabil çoğunluk tarafından benimsenen, yargı mercilerinden olmayan belediye makamları, gümrük komisyonları ve idare heyetleri gibi kaza yetkisi ile teçhiz edilmiş makamlara adlî mahkemeler arasındaki uyuşmazlıkların çözümlenmesi işi yine 1684 sayılı Kanunun şümulüne kalmıştır. Bu itibarla 1684 sayılı Kanunun yargı mercileri arasındaki uyuşmazlıklara ait hükmü, tanzimi nitelikte bulunan Anayasa'nın 142. maddesinin birinci fıkrası ile ilga edilmiş, kaza yetkisi ile teçhiz edilenlerle adlî mahkemeler ve makamlar arasındaki uyuşmazlıkların çözümlenmesine ait hükmü ise yürürlükte kalmıştır.

Yargı mercileri arasındaki hüküm ve görev uyuşmazlıklarına müteallik 1684 sayılı Kanunun birinci maddesi hükmü 142. madde ile ilga edildiğine nazaran bu hüküm dâva ve Mahkememizce inceleme ve iptal konusu olamayacağından dâvanın bu hükmü kapsayan kısmının reddi ve incelemenin adlî mahkemelerle yargı mercii olmadıkları halde yargı yetkisi ile teçhiz edilmiş olan idare heyetleri ve bunlara benzer makamlar arasındaki uyuşmazlıklara hasren yapılması reyindeyim.

b) Esasa ait aykırılık :

Çoğunluk tanzimi mahiyette de olsa bir Anayasa hükmü ile hususî kanunların ilga edilemeyeceğini kabul ettiğine göre idarî yargı mercileri olduğunda şüphe bulunmayan Danıştay 2. dairesi ve Genel Kurulu ile Adliye mahkeme ve mercileri arasındaki uyuşmazlıkları içine alan 1684 sayılı Kanun hükmünün iptaline karar verilmesi icap ederken Danıştay 2. Dairesinin kaza selâhiyetini haiz makamlardan olmadığı gerekçesine dayanılarak Anayasa'nın 142/1. maddesi ile 1684 sayılı Kanunun birinci maddesinin bu hususa ait hükmünde aykırılık bulunmadığı görüşünde isabet bulunmadığı düşüncesindeyim.

1684 sayılı Kanunun 1. maddesinin kaza ve yargı görevi ile teçhiz edilmiş idare heyetleri gibi makamlarla adliye mahkemeleri arasındaki uyuşmazlıklara taallük eden kısımda Anayasa'ya aykırılık bulunmadığı hususunda, çoğunlukla beraberim.

Üye

Hakkı Ketenoğlu

-Karşı Düşünce Açıklaması-

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

İtali istenen 4/6/1930 tarih ve 1684 sayılı kanunun birinci maddesiyle ceza işlerine ait uyuşmazlıkların çözümlenmesi Yargıtay Ceza Genel Kuruluna verilmişti.

Bundan sonra yürürlüğe giren ve Uyuşmazlık Mahkemesinin Kurulmasına ait olan 9/7/1945 gün ve 4788 sayılı kanunla yalnız hukuka ilişkin uyuşmazlıkların çözümlenmesi Uyuşmazlık Mahkemesine verilmiştir.

En son yürürlüğe giren Anayasa da, 142. maddesiyle Ceza ve Hukuk farkı gözetmeksizin (adlî, idarî ve askerî Yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıkları kesin olarak çözümlenmeye) Uyuşmazlık Mahkemesini yetkili kılmıştır.

142. maddedeki (Yargı Mercii) terimine dayanılarak bir kısım ceza işlerini yine eskisi gibi Yargıtay Ceza Genel Kurulunda bırakmak Anayasanın 142. maddesiyle güdülen amaca aykırı olmak gerektir.

1684 sayılı kanunun birinci maddesi bu sebeplerle Anayasaya aykırıdır.

Bu gerekçelerle çoğunluk kararına katılmıyorum.

Üye

Salim Başol

MUHALEFET ŞERHİ

Dâva konusu olan 1684 sayılı kanunun 1. maddesi, Umumî Mahkemeler ve Sorgu Hâkimleriyle İdare Heyetleri vesair kaza selâhiyetini haiz makamlar arasındaki vazife ve selâhiyet ihtilâflarını halletmek görevini Yargıtay Ceza Genel Kuruluna vermektedir.

Anayasa'nın 142. maddesi ise; Adlî, idarî ve Askerî Yargı Mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarının kesin olarak çözümlenmesi yetkisini uyuşmazlık mahkemesine vermiş bulunmaktadır.

İk nazarda bu iki maddenin hükümleri arasında her hangi bir çelişme yok gibi görünmektedir. Zira vazife ve selâhiyet ihtilâflarının çözümleneceği 1684 sayılı kanunun 1. maddesinde yazılı olan makamlardan, yalnız bir taraf, Anayasa'nın 142. maddesinde ifadesini bulan "Yargı mercii" olup karşı taraf bu nitelikte bir "yargı mercii" gibi görünmemektedir.

Ancak konunun daha yakından incelenmesi halinde, maddedeki (sair kaza selâhiyetini haiz makamlar) deyiminin içindeki makamlar arasında Danıştay'ında bulunduğu anlaşılacağından yukarıda belirtilen ilk görüşün bu noktada yanlış olduğu meydana çıkmaktadır. Zira Danıştay 2. Dairesinin de; Memur suçları ile ilgili ceza kovuşturmasında (Men'i muhakeme) veya (lüzumu muhakeme) kararlarını vermek suretiyle kaza vetkisi kullanmakta olması itibarıyla maddedeki (sair kaza selâhiyetini haiz makamlar) arasında bulunduğu şüphe yoktur.

Diğer taraftan, sözü geçen konularda kazaî bir usul uygulamak suretiyle görev yapan Danıştay 2. Dairesi, Üyeleri bağımsız ve Hâkim niteliğinde olduğundan Anayasa'nın ön gördüğü (Yargı mercii) hüviyetine de sahip bulunmaktadır.

Esas No.:1963/88
Karar No.:1964/44

Bu duruma göre 1684 sayılı kanunun, Danıştay 2. Dairesiyle Umumî Mahkemeler ve Sorgu Hâkimleri (Yani Adlî ve İdarî iki yargı mercii) arasındaki vazife ve selâhiyet ihtilâflarını çözümlenmekle de Yargıtay Ceza Genel Kurulunu görevlendirmiş bulunduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır.

Her ne kadar Mahkememizin kararının çoğunluk kısmında aynen (..... bu bakımdan Danıştay ve onun bünyesi içinde olan İkinci Daireyi 1684 sayılı kanunun birinci maddesinde sözü geçen idare heyetleriyle sair kaza selâhiyetini haiz makamlar niteliğinde bir kuruluş olarak kabul etmeğe yer yoktur. Bu görüşün sonucu olarak Danıştay 2. Dairesi, 1684 sayılı kanunun kapsamı içinde düşünülemez), denilmekte ve bu düşünce ile 1684 sayılı kanunda Anayasa'nın 142. maddesine aykırı bir cihet görülmemiş bulunmaktadır.

Ancak kanun metninde bu düşünceyi destekleyecek her hangi bir işaret mevcut değildir. Aksine olarak maddedeki, (sair kaza selâhiyetini haiz makamlar) ifadesi umumî ve şâmil bir mâna taşımakta ve yargı mercii olsun olmasın, kaza görevi yapan bütün kuruluşları ve bu arada Danıştay 2. Dairesini de bu mâna içinde toplamaktadır. (Yargı mercii) terimi ise, bu umumî ifade ile tarif edilen kaza selâhiyetini haiz kuruluşlar içinde, üyeleri bağımsız ve hâkim niteliğinde olanları, diğer bir deyimle (Üyeleri bağımsız ve hâkim niteliğinde olan kaza selâhiyetini haiz makamları) anlatması itibariyle, daha sınırlı bir mâna taşımaktadır. Buna göre konunun : her "Yargı mercii'nin" aynı zamanda "Kaza selâhiyetini haiz bir makam" olduğu, fakat her "Kaza selâhiyetini haiz makamın" Yargı mercii olmadığı yolunda özetlenmesi mümkün bulunmaktadır.

Bu izahatın neticesi olarak; Danıştay 2. Dairesinin (Yargı mercii) niteliğinde olmasının kendisini maddedeki (Sair kaza selâhiyetini haiz makamlar) umumî ifadesinin dışarısına çıkarmak için bir sebep teşkil edemeyeceği anlaşılmış olur.

Kaldığı 1684 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 1930 senesinden bu yana, 30 yılı aşan bir müddet içinde Danıştay 2. Dairesi, gerek tatbikat gerekse nazariyatta bu kanunun şümulü içinde sayılmış ve bu cihet Danıştay'ın kendisi tarafından bir itiraza uğramadığı gibi çeşitli Yargıtay kararları ile de Danıştay 2. Dairesiyle Umumî Mahkemeler arasındaki ihtilâflar bu kanuna dayanılarak çözümlenegelmiştir. (Misal: Yargıtay Ceza Genel Kurulunun : 12/12/1949 günlü ve Esas : 256 Karar : 255 sayılı; 21/1/1963 günlü ve esas Y. Y. B. 8 karar 8 sayılı; 21/1/1963 günlü ve esas Y. Y. B.9 karar: 9 sayılı kararları).

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşılacağı üzere Mahkememizin kararının Danıştay ile ilgili olan kısmına katılmağa imkân bulunmamaktadır.

NETİCE OLARAK : 1684 sayılı kanunun 1. maddesinin Danıştay'ın Ceza kovuşturmasıyla ilgili görev ve yetkilerini de kapsamı içine alan hükmü, Anayasa'nın 142. maddesine aykırı bulunduğundan meddenin sadece bu konuya ilişkin hükmünün iptali gerekmektedir. Karara bu yüzden muhalifim.

Üye

Muhittin Gürün